

lægger mit Nønomms fuldstændig, jeg kan ikke være bekendt at sælge saadant Øl, saa siger Kontrollen: Der er ikke Tale om, at Du slipper, Ølet er godt nok; Du kan lade det løbe væk, lade det gaa til Spilde, det kan Du saa selv til, men Staten skal Du betale! Hidtil har det været Skik, at Bryggerne have solgt deres bedærvede Øl til Brænderierne som Børme efter først at have ødelagt det ved Tilfætning af Farve eller andet, som gør det ubrugeligt til at drikkes. Dette vil fremtidig være umuligt; thi naar det fordærvede Øl føres bort, skal det under alle Omstændigheder betale Skat. Naar Øl bliver fordærvet, er der ikke andet for end ligesom at lade det løbe i Søen. Naar det frasøres Bryggeriet, ligegyldig i hvilken Tilstand, kan det ikke skrives af i Salgsbogen. Det er dog, synes det mig, en lovlig urimelig Bestemmelse. Saa er der en anden Ting, som ogsaa jævnlig arriverer. Ved Vintertid, naar man frygter for Tilfrysning, pleje Bryggerierne her i Byen at sende deres Forbindelser i Provinserne en større Forsyning, i Reglen for 3 Maanedet. Naar nu Ølet ligger derude en længere Tid, inden det bliver druftet, saa sker det ikke sjældn, at det bliver ødelagt; saa siges Kopperne i Provinserne: Vi ville ikke have det, de sende det tilbage, og Bryggeriet maa finde sig i at faa det tilbage. Fremtidig vil dette ikke kunne ske, uden at Bryggerne ogsaa maa betale Staten; foruden altsaa, at han for sit Nønomms Skyld er nødt til at tage det ødelagte Øl tilbage og lide Tabet derved, skal han oven i Købet bære Tabet ved at betale Staten. Der vilde dog være rimeligt at indføre en Bestemmelse om, at det skulde være tilladt at udføre Ølet fra Bryggeriet under Toldvæsenets Plombe, saaledes at naar det blev ført tilbage igen i plomberet Tilstand, skulde det ogsaa kunne skrives af i Salgsbogen. Noget saadant er efter Lovens Bestemmelse umuligt.

I § 8 er der indløbet en lille Meningsløshed. Der stod oprindeligt, at Driftsbogen og Salgsbogen skulde til de Tider, som at Toldbestyrelsen foreskriver, indsendes til Kontrollen, og desuden skulde disse Bøger til enhver Tid være tilgængelige for Kontrollen. Nu har man imidlertid i Landsrettingen indført en lille Ændring, hvorefter Bryggerne ogsaa skulle aflevere Bøgerne til nærmeste Toldsted; men derved bliver den sidste Sætning ret meningsløs. Der staar nu, at Bøgerne, naar de ere afleverede til nærmeste Toldsted, desuden skulle til enhver Tid være tilgængelige for Kontrollen, men de kunne ikke være to Steder paa en Gang.

Meningen er naturligvis, at til de Tider, hvor Bøgerne ikke ere afleverede, skulle de være tilgængelige for Kontrollen. Dette er kun en lille redaktionel Meningsløshed, men det er et Eksempel blandt saa mange paa, hvorledes denne Lov vilde være at gennemgaa, naar man vilde affile den til at være i en blot nogenlunde menneskelig, lovlig Skikkelse, som det sig bør og bør for en Lov. — I § 10 er der en lille Urimelighed; det er ikke nogen stor Sag, men det er alligevel en Urimelighed og Ubillighed. Der staar, at 192 hele eller 384 halve Flasker skulde regnes lig med en Tønde. Nu er det meget rigtigt, at 192 Trepægleflasker svarer til 144 Potter, og i § 2 er Øltøndens Størrelse fastsat at kunne være indtil 144 Potter. Forholdet er imidlertid det, at legalt har som bekendt hidtil Øltønden været 136 Potter, men at faktisk rumme Bryggernes Tønde mellem 136 og 144 Potter; de ere aldrig over, i Reglen under, men henimod 144 Potter. Desuden lides der altid et større eller mindre Spild ved at foretage Aftapning, hvilket i den stedlige Konsum anslaaes til mellem 1 og 2 pCt. ved Vaskerisjering til over 3 pCt. Følgen heraf er, at Øl i aftappet Tilstand kun udbringes til 190 eller 188 Trepægleflasker eller endogsaa til mindre. Altsaa hvis der ikke skal gives en umotiveret Begunstigelse for de Bryggerier, der sælge deres Øl i aftappet Tilstand, bør 1 Tønde højest sættes til 190 hele eller 380 halve Flasker. — I § 12 staar der, at skattepligtigt Øl kan fra Bryggerierne udføres fra Landet uden Betaling af den paagældende Skat. Er det da herefter forbudt, at det kan udføres fra Aftapningsanstalten uden at svare Skat? Der er adskillige Bryggere, der ikke selv aftappe, men overlade det til Aftapningsanstalter, som netop føre Eksportheandelen, med den paagældende Ølfort. Det maa dog fornøftigvis være Meningen, at ogsaa de skulde kunne udføre skattepligtigt Øl uden at betale Skatten.

Jeg kunde yderligere nævne en hel Række Smaating. Men det vilde blive for trættende at forfætte dermed og jeg skal derfor standse med disse Bemærkninger. Jeg tror ogsaa, at de ville være tilstrækkelige til at godtgøre, at i den Skikkelse hvori Lovforslaget foreligger, er det med et mildt Ord ganske overordentlig mangelfuldt. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis det var under normale Forhold, at vi fik et Lovforslag som dette til Behandling, saa vilde vi, selv om vi besluttede os til denne Bestatningsform, i alt Fald finde det nødvendigt at begynde med en moderat Skat, prøve sig